

КОШОВЕЦЬ Микола Володимирович

Випускник факультету технології неорганічних речовин (1977)
Голова Правління ПрАТ «Севєродонецький ОРГХІМ».
Кандидат технічних наук, доктор економічних наук,
академік Української технологічної академії

KOSHOVETS Mykola Volodymyrovych

A graduate of the Faculty of Inorganic Substances Technology (1977)
Chairman of the Board of PJSC «Severodonetsky ORGHIM».
PhD in Technical Sciences, Doctor of Economical Sciences,
Academician of the Ukrainian Technological Academy

Народився 10 червня 1954 р. у селищі Червоний Оскол Ізюмського району Харківської області. Протягом 1971–1977 рр. навчався на факультеті технології неорганічних речовин Харківського політехнічного інституту. На вибір професії вплинули шкільні уроки хімії, яку з натхненням та любов'ю викладала вчителька Віра Іванівна. Серед найяскравіших спогадів студентських років — лекції В. І. Атрошченка та студентські будівельні загони. Професійний шлях Микола Кошовець розпочав у Севєродонецькому галузевому виробничому управлінні Державного союзного тресту «ОРГХІМ», куди після закінчення інституту був направлений за розподілом. Перший об'єкт — завод із виробництва аміаку американської фірми «Кеміко» у м. Тольятті.

У 1983 р. обіймав посаду головного технолога, згодом — начальника виробничо-технічного відділу, де організував роботу спеціалістів ОРГХІМу на будівництві і пуску виробництв аміаку на Горлівському ВО «Стірол», Дніпродзержинському ВО «Азот» та Череповецькому ВО «Азот». У 1986 р. був призначений начальником Севєродонецького галузевого виробничого управління Державного Союзного тресту «ОРГХІМ», а після розпаду СРСР — генеральним директором інженерно-виробничого підприємства «Севєродонецький ОРГХІМ». У 1996 р. обраний головою Правління ЗАТ «Севєродонецький ОРГХІМ», ким працює і сьогодні.

За роки роботи в ОРГХІМі пройшов складні випробування: наслідки розпаду СРСР, відсутність фінансування будівельних об'єктів, освоєння нових об'єктів нафтогазопереробки, облаштування родовищ. Серед найважливіших досягнень вважає збереження основного складу висококваліфікованих спеціалістів.

Нагороджений орденами «Пошана України» (2011), «Знак Пошани» (2014), Почесною грамотою Федерації роботодавців України (2014), медаллю Федерації роботодавців України «За заслуги» (2015) та ін. Микола Володимирович є членом Асоціації випускників НТУ «ХПІ», надає допомогу кафедрі й інституту.

Має доньку та двох онуків. Зять, племінниця та її чоловік також закінчили факультет ТНУ ХПІ.

Серед захоплень — робота, подорожі та риболовля. Життєве кредо: «Бажання — це безліч можливостей, а небажання — безліч причин».

Нe was born on June 10, 1954 in the village Chervonyi Oskol, Kharkiv region of Izyum district. During 1971–1977, he studied at the Faculty of Inorganic Substances Technology of KhPI. His choice of future profession was influenced by Vira Ivanivna, chemistry teacher, who taught with enthusiasm and love. Among the most vivid memories of studentship — lectures of V. I. Atroshchenko and student construction gangs. His professional path began at Severodonetsk Industrial Production Directorate of the State Union Trust «ORGHIM», where Mykola Koshovets after graduation was sent. The first object — ammonia production plant of the American firm «Kemiko» in Togliatti city.

In 1983, he held the position of a chief technologist, later — Head of the production and technical department, where he organized the work of ORGHIM's specialists on the construction and launching of ammonia production at Horlivka PJSC «Stirol», Dniprodzerzhynsky PJSC «Azot» and Cherepovets PJSC «Azot». In 1986, he became the Head of Severodonetsk Industrial Production Directorate of the State Union Trust «ORGHIM», and after the Soviet Union collapsed — the General Director of engineering and production enterprise «Severodonetsky ORGHIM». In 1996, he was elected as Chairman of the Board of the CJSC «Severodonetsky ORGHIM».

During his work at ORGHIM Mykola Volodymyrovych had tough times: the consequences of the Soviet Union collapse, lack of funding of construction projects, development of oil-gas processing facilities, arranging deposits. He considers that keeping the key personnel of highly qualified specialists at that time is among his most important achievements.

He was awarded the Order «Respect of Ukraine» (2011), Honorary Diploma of the Federation of Employers of Ukraine (2014), the Order «Badge of Honor» (2014), the medal of the Federation of Employers of Ukraine «For Merits» (2015) and others. Mykola Volodymyrovych is a member of NTU «KhPI» Alumni Association and provides sponsorship to the department and institute.

He has a daughter and two grandchildren. His son-in-law, niece and her husband also graduated from the Faculty of IST of NTU «KhPI».

Among his hobbies are work, traveling and fishing. His life credo — «Desire means many possibilities and unwillingness means many reasons».